

РЕШЕНИЕ

№ 7567

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 14.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **266** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на В. М. П. срещу Решение № 1040-21-650/05.12.2019 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № 214-00-7739-3/14.10.2019 г., издадено от ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, с което на лицето е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разности. Подробни съображения излага в постъпили по делото писмени бележки.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съображения излага в постъпили по делото писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от доказателствата, събрани и приети по делото е установено, че на 15.08.2018 г. В. М. П. прави искане за отпускане на ПОБ, съгласно чл. 54а от КСО, като декларира прекратено осигуряване, считано от 06.08.2018 г. Към депозираното заявление жалбоподателя е представил акт за прекратяване на правоотношението, а именно заповед № 1/06.08.2018 г., издадена от осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 07.08.2018 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда /КТ/.

При преценка правото на ПОБ по представените документи и въз основа на данните в информационната система на НОИ се установява, че за В. М. П. са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход в 18 месечния период, преди прекратяване на осигуряването /от 07.02.2017г. до 06.08.2018г. вкл./, както следва:

] Осигурителен стаж с риск "Безработица":						
от		ДО	го д.	мес.	ДНИ	
07.02.2017		31.05.2017	0	3	24	[фир]
08.08.2017	-	31.12.2017	0	4	23	[фир]
26.02.2018		06.08.2018	0	5	10	[фир]
Общо:			1	1	27	

Установени са данни, които водят до съмнения за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреби, произтичащи от това, със средства от фонд „Безработна“, поради което с разпореждане № 214-00-7739-1 от 24.08.2018 г. на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е спряно производството по отпускане на ПОБ с мотив: „До извършване на проверка във [фирма], ЕИК[ЕИК] от компетентен орган“. Изискана е проверка на „В. К.“ Е., ЕИК[ЕИК] от компетентен орган и е издадена Заповед № ЗП-5-21-00465095/02.10.2018 г. за извършване на пълна ревизия по разходите на Държавното обществено осигуряване /ДОО/ в осигурителя [фирма]. ЕИК[ЕИК], относно потвърждаване на осигурителен стаж и доход на В. М. П. за периода от 01.04.2016 г. до 29.06.2017 г.

При осъществяване на проверка са установени следните относими обстоятелства и са изведени следните констатации:

- [фирма], ЕИК[ЕИК] не е осъществявало дейност и не е подавало годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за периода 2016 г. - 2018 г.;

-декларации образец № 1 и образец № 6 с данни относно осигурителния стаж и осигурителния доход на лицата са подавани по електронен път, с квалифициран електронен подпис /КЕП/ на задължено лице с титуляр [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез В. В. К.;

-дружеството е имало регистрирано 1 – ЕКАФП, тип на обекта - строителни услуги, с дата на въвеждане в експлоатация 23.02.2016 г. и дата на deregистрация 07.11.2016г. Дружеството няма регистрирани търговски обороти.

Назначената в ТП на НОИ - С. град проверка по разходите на ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК] е приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00656610/02.10.2019 г., съгласно който е установено следното: по данни от Търговския регистър /ТР/ от 10.12.2015 г. [фирма], ЕИК[ЕИК] се представлява и управлява от В. В. К., липсват данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за периода 2016 г. - 2018 г., както и данни за преведени осигурителни вноски за ДОО.

С оглед установеното от компетентните органи на НАП и поради невъзможност да бъде извършена проверка във [фирма], ЕИК[ЕИК] на първичните счетоводни документи -- ведомостите за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудови правоотношения и други документи за постъпили в дружеството приходи и извършени разходи, от които да се изясни упражнявана ли е стопанска дейност през 2016 г., 2017 г., 2018 г. и има ли действително възникнали трудови правоотношения за лицата, за които са подавани данни за сключени, респ. прекратени трудови договори с [фирма]. ЕИК[ЕИК], респ. възникнало ли е осигурително правоотношение, начислени и изплатени ли са brutните трудови възнаграждения в размерите, в които са подадени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периодите от месец 04.2016 г. до месец 11.2016 г. и от 01.01.2017 г. до 31.05.2017 г., е прието, че дружеството не е осъществявало дейност за посочения период.

Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството през тези години, които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. От назначената експертиза, безспорно се установява, че осигурителни вноски по декларация № 1 за жалбоподателя не са внасяни.

С оглед резултата от извършените проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК] и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че те не са осигурени лица по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1. а.1. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими.

С оглед установеното, са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, като са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00656614/02ЛЮ.2019 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма], ЕИК[ЕИК], за лицата, работили по трудови правоотношения за периодите от 01.04.2016г. до 30.11.2016г. и от 01.01.2017г. до 31.05.2017 г. вкл.

Издадено е разпореждане № 214-00-7739-3/14.10.2019 г. от ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С.-град, с което на В. П. е отказано отпускането на ПОБ на основание чл. 54а от КСО, като е прието, че лицето не е осигурявано във фонд „Безработица“ за 12 месеца от последните 18 месеца преди прекратяването на осигуряването. Издаденото разпореждане е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-650/05.12.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

По делото е изслушано и прието заключение на ССЕ, което съдът изцяло кредитира.

В качеството на свидетел по делото е разпитан Е. И. Р., чийто показания съдът кредитира, като безпристрастни и обективни. От показанията на свидетеля се установява следното:

Работил е заедно с жалбоподателя през 2016 г. Фирмата е била в[жк]. Боядисвали са билбордове и са сменяли реклами. О. се е помещавал в голяма стая /гараж/. С жалбоподателя са отивали там и са им давали задачи.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице,

имащо правен интерес на оспорване и срещу подлежащ на съден контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ С.-град. Процесното разпореждане също е издадено от компетентен орган. Видно от Заповед № Ц1015-21-76/19.02.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град изпълнението на функции на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и, ал. 3 и по чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО е възложено на С. В.-старши експерт по осигуряването в ТП на НОИ С.-град, подписала разпореждането.

Двата акта са издадени в законоустановената писмена форма и отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

При проведеното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

На основание чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО, правото на парично обезщетение на безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Осигурителните вноски са дължими и се внасят върху изплатено трудово възнаграждение за упражнена трудова дейност.

В настоящия случай е спорно обстоятелството жалбоподателят имал ли е качеството осигурено лице към момента, от който претендира отпускане на парично обезщетение за безработица. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легално определение за понятието "осигурено лице" е дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според което "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО. От съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от Кодекса.

От приложения с административната преписка Констативен протокол № KB-5-21-00656610/02.10.2019 г. за извършена проверка по разходите на държавното

обществено осигуряване при осигурителя [фирма] се установява, че по отношение на лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО, включително и за жалбоподателя, не може да бъде установена реално извършвана от тях трудова дейност. Установено е, дружеството не е извършвало реална търговска дейност, поради което подадените от него данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО са заличени. По делото няма данни издадените задължителни предписания да са били оспорени и отменени по съответния ред.

Съдът приема изводът, че жалбоподателят не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, като правилен. След като е установено, че осигурителят не е извършвал реално търговска дейност, то не може да се приеме за безспорно, че жалбоподателят е упражнявал трудови функции. Доказателства за изпълнение на конкретни трудови функции от страна на жалбоподателката не са представени нито в административното, нито в съдебното производство. Показанията на свидетеля Р. не са достатъчни за опровергаване на този извод. От същите не се установява жалбоподателят да е изпълнявал конкретни трудови функции при осигурителя [фирма].

От заключението на вещото лице се установява, че за периода 01.04.2016г.-29.06.2017 г. жалбоподателят е бил назначен на трудов договор при [фирма], като за този период са подавани декларации обр. 1 и бр. 6, но не са внесени задължителните осигурителни вноски. Обстоятелството, че е регистриран трудов договор касае трудовото, а не осигурителното правоотношение. Основанието за възникването на осигурителното правоотношение е извършването на трудова дейност, каквото в случая не е доказано нито в административното, нито в съдебното производство.

След като не е доказано извършването на трудова дейност от жалбоподателя, то по отношение на същия не е възникнало осигурително правоотношение на основание чл. 10 от КСО и той не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което няма право на ПОБ на основание чл. 54а от КСО, тъй като не отговаря на установените с тази норма изисквания.

Обстоятелството дали дружеството-осигурител е било регистрирано по ЗДДС и дали същото е изпълнявало задълженията си по чл. 124 и чл. 125 от ЗДДС е без значение в производството по КСО, доколкото касае изпълнението на задължения, установени с данъчното законодателство.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. М. П. срещу Решение № 1040-21-650/05.12.2019 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № 214-00-7739-3/14.10.2019 г., издадено от ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, с което на лицето е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

ОСЪЖДА В. М. П., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 41 ап. 20, да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща

юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: